

חוק לתיקון פקודת מס הכנסה (מס' 13), תשכ"ח-1968 *

1. בסעיף 2 לפקודת מס הכנסה¹ (להלן - הפקודה), פסקה (3) - בטלה.

תיקון סעיף 2

2. בסעיף 3 לפקודה -

תיקון סעיף 3

(1) במקום כותרת השוליים יבוא "הכנסות אחרות";

(2) אחרי סעיף קטן (ה) יבוא:

"(ו) אדם שבשנת מס פלונית נפסקה התעסקותו והכנסתו נקבעת בשומה לפי בסיס מזומנים, יראו את כל הסכומים שלא חוייבו בידי אותו אדם במס לפני ההפסקה מחמת קביעת ההכנסה על בסיס מזומנים כהכנסה בידי מי שזכאי לאותם סכומים בעת קבלתם ולענין זה, "הפסקת התעסוקת" - לרבות שינוי התעסקות או פטירה; אולם סכומים כאמור שנכללו בעזבונו של אותו אדם, יופחתו לענין מס עזבונו על פי חוק מס עזבונו, תש"ט-1949², בסכום המס המגיע עליהם לפי סעיף 125א1."

3. בסעיף 9 לפקודה -

תיקון סעיף 9

(1) האמור בפסקה (א7) יסומן כפסקת משנה (א), ובה, במקום "2000 לירות" יבוא "2250 לירות" ובסופה יבוא:

"לענין זה, "פרישה" - לרבות שינוי מעמדו של עובד באגודה שיתופית משכיר לחבר בה";

(2) בפסקה (א7), אחרי פסקת משנה (א), יבוא:

"(ב) מעביד ששילם מענק עקב פרישה או מוות, יצרף אל הדו"ח שהוא מגיש על פי סעיף 166 לחודש שבו שולם המענק, פרטים בדבר המענק כפי שנקבעו";

(3) בפסקה (16) -

(א) אחרי "באותה שנת מס" יבוא "ולא יינתן אלא בפעם הראשונה שנעשה לעולה";

(ב) בהגדרת "עולה", אחרי "חוק השבות, תשי"א-1950" יבוא "או מי שזכאי לאשרה או לתעודה כאמור וכידו אשרה או רשיון לישיבת ארעי לפי חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952³".

4. בסעיף 16 לפקודה, אחרי פסקה (2) יבוא:

תיקון סעיף 16

"(3) כי הכנסה מריבית המשתלמת על איגרות חוב שהוצאו על ידי לווה ישראלי לבנק הבין-לאומי לשיקום ופיתוח, תהא פטורה ממס גם כשהיא בידי תושב-חוץ שאיגרות החוב הוצגו עליו".

* נתקבל בכנסת ביום ו' באב תשכ"ח (31 ביולי 1968); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 769, תשכ"ח, עמ' 176.

1 דיני מדינת ישראל, בוסת חדש 6, תשכ"א, עמ' 120; ס"ח תשכ"ב, עמ' 60, 129; תשכ"ג, עמ' 73; תשכ"ד, עמ' 86, 114; תשכ"ה, עמ' 28, 290; תשכ"ו, עמ' 34, 38; תשכ"ז, עמ' 18, 94; תשכ"ח, עמ' 46.

2 ס"ח תש"ט, עמ' 187; ס"ח תשכ"ד, עמ' 179.

3 ס"ח תשי"ב, עמ' 354.

5. בסעיף 17 לפקודה, בפסקה (5), במקום "כל סכום ששילם מעביד" יבוא "סכומים ששילם מעביד – בתנאים ובשיעורים שנקבעו בתקנות לענין סעיף 47" ובמקום "בסעיף 47" יבוא "בסעיף האמור".

תיקון סעיף 17

6. סעיף 19 לפקודה – בטל.

ביטול סעיף 19

7. בסעיף 32 לפקודה, במקום פסקה (9) יבוא:

תיקון סעיף 32

"(9) (א) תשלום מענק עקב פרישה או תשלום מענק עקב

מוות ששילמה חברה שהיא בשליטתם של לא יותר מחמישה בני אדם, כמשמעותה בסעיף 76, לבעל שליטה בה שיש לו לבדו, במישרין או בעקיפין, לפחות 5% מהון מניותיה (להלן – חבר), או לאחר במקומו, וכן תשלום ששילמה חברה כאמור בשל חבר לקופת גמל כמשמעותה בסעיף 47; הוראה זו תחול גם לגבי מי שטרם חלפו שנתיים מיום שחדל להיות חבר. על אף האמור בפסקה זו רשאי הנציב להורות אחרת אם ראה לעשות כן לפי הגסיבות; לענין זה –

"בעל שליטה" – מי שמחזיק, במישרין או בעקיפין, לבדו או ביחד עם קרובו באחת מאלה:

(א) ב-10% לפחות מהון המניות שהוצא או

ב-10% לפחות מכוח ההצבעה;

(ב) בזכות החזיק ב-10% לפחות מהון המניות

שהוצא או ב-10% לפחות מכוח ההצבעה או בזכות לרכשם;

(ג) בזכות לקבל 10% לפחות מהרווחים;

(ד) בזכות למנות מנהל;

"קרוב" – כמשמעותו בסעיף 76(ד).

(ב) האמור בפסקת משנה (א) לא יחול על סכום מענק

עקב מוות הפטור ממס לפי סעיף 9(א7) או על סכום מענק עקב מוות שאינו עולה על 2 250 לירות לכל שנת עבודה, הכל לפי הסכום הקטן.

8. בסעיף 34 לפקודה, בסעיף קטן (ב), במקום "בעד אשה לפי סעיף 37 או בעד ילדים" יבוא "לא בעד אשה לפי סעיף 37 ולא בעד ילדים".

תיקון סעיף 34

9. אחרי סעיף 36 לפקודה יבוא:

הוספת סעיף 36א

36א. יחיד תושב ישראל, חרש-אילם, יותר לו ניכוי של 550 לירות בנוסף על כל ניכוי אחר.

"ניכוי לחרש-אילם"

10. בסעיף 42 לפקודה –

תיקון סעיף 42

(1) בסעיף קטן (ב), אחרי "משותקת לחלוטין" יבוא "מרותקת למיטתה בתמידות";

(2) בסעיף קטן (ג), בסופו, יבוא "האמור בסעיף קטן זה יחול גם לגבי ילד או אשה שאינם מוחזקים במוסד מיוחד, אם הוכיח הנישום להנחת דעתו של

פקיד השומה כי הוצאותיו על החזקתם עולות על סכום הניכוי הנוסף לפי סעיף קטן (ב)."

הוספת סעיף 46

11. אחרי סעיף 45 לפקודה יבוא:

46. (א) יחיד או חברה שתרמו בשנת מס מסויימת תרומה בסכום של 20,000 לירות או יותר, למוסד ציבורי כמשמעותו בסעיף 9(2) שאישר לענין זה שר האוצר בהכרזה שפורסמה ברשומות, יהיו זכאים באותה שנה: יחיד – לזיכוי ממש ב-25% מסכום התרומה; חברה – לניכוי 50% מסכום התרומה מהכנסתה החייבת.

(ב) זיכוי או ניכוי לפי סעיף קטן (א) לא יינתן –

(1) בעד חלק התרומה העולה על 10% מהכנסתו החייבת של התורם באותה שנת מס;

(2) בעד סכום שזוכה או שנוכה בשל אותה תרומה לפי סעיפים 45 או 48 או לפי חוק לתיקון פקודת מס הכנסה (מס' 2), תשכ"ב-1962.⁴

תיקון סעיף 47

12. בסעיף 47 לפקודה –

(1) בסעיף קטן (א), במקום "600 לירות" יבוא "900 לירות";

(2) בסעיף קטן (ד), אחרי "כיוצא באלה" יבוא "וכן קופה מרכזית להשקעות של קרפות גמל".

תיקון סעיף 49

13. בסעיף 49 לפקודה, בסעיף קטן (א), בפסקה (2), בסופה יבוא:

"ובלבד שהתאחזו המקובל לא יעלה על התאחזו שהוא סביר ומתאים בכל מקרה ומקרה."

החלפת סעיף 50

14. במקום סעיף 50 לפקודה יבוא:

50. (א) על אף האמור בפקודה זו, חברה העוסקת בביטוח חיים בלבד או בנוסף על ביטוח כללי (להלן – חברת ביטוח חיים) רואים את רווחיה מעסקי ביטוח חיים כשוויים לסכום הרווחים כשהם מחושבים לפי סעיף 49, אגב קביעת העתודות לפי חישוב אקטוארי ובשינויים המחוייבים לפי הענין, ובלבד שלא יותרו עתודות בסכום העולה על סכום העתודות המחושבות לפי בסיס החישוב האקטוארי שהוא סביר ומתאים בכל מקרה ומקרה.

(ב) בתום כל ארבע שנות מס ייערך חישוב סכום ההכנסה מהש"קעות של חברת ביטוח החיים לאותן ארבע שנים; עלה סכום ההכנסה מהשקעות על סכום ההכנסה כשהיא מחושבת לפי סעיף קטן (א), יורסף ההפרש להכנסת החברה בשנה הרביעית; לענין זה, "הכנסה מהשקעות" – סכום ההכנסה מהשקעות של חברת ביטוח חיים, פחות הוצאות הנהלה ובכלל הוצאות גם דמי עמילות ששילמה החברה פחות דמי עמילות שקיבלה."

תיקון סעיף 66

15. בסעיף 66 לפקודה, בסעיף קטן (א) (6), אחרי "סעיף 45" יבוא "והניכוי לפי סעיף 47".

4 ס"ח תשכ"ב, עמ' 120; תשכ"ה, עמ' 37; תשכ"ז, עמ' 103.

"(1) אדם וקרובו; "קרוב", לענין זה – בן-זוג, את, אחות, הורה, הורי הורה, צאצא וצאצאי בן-הזוג, ובן-זוגו של כל אחד מאלה;".

85. (א) בחישוב ההשתכרויות או הרווחים מעסק לענין פקודה זו, יראו מלאי עסקי שהיה שייך לאותו עסק במקרים האמורים להלן כנמכר בסכום השווי:

"הערכת מלאי עסקי במקרים מסויימים

(1) מלאי עסקי השייך לעסק בעת שהופסק או שהועבר;
 (2) מלאי עסקי שהוצא או שהועבר מהעסק שלא בתמורה או שלא בתמורה מלאה, וכן מלאי עסקי בעסק שהפכוהו לנכס קבוע באותו עסק.

(ב) לענין סעיפים 21 ו-88, לגבי מלאי עסקי שהפכוהו לנכס קבוע ונראה כנמכר כאמור בסעיף קטן (א), יהיה סכום השווי המהיר המקורי.

(ג) בסעיף זה –

"מלאי עסקי" – כל נכס מיטלטלין או מקרקעין הנמכר במהלכו הרגיל של העסק, או שהיה נמכר כך אילו הבשיל או הגיע לגמר ייצורו, הכנתו או בנייתו, וכל חומר המשמש בייצורו, בהכנתו או בבנייתו של אותו נכס;

"עסק" – לרבות חלק מעסק;

"סכום השווי" – הסכום שאפשר היה לקבל תמורת המלאי העסקי ממוכר מרצון לקונה מרצון כשהוא נקי מכל שעבוד הבא להבטיח חוב, משכנתה, או זכות אחרת הבאה להבטיח תשלום; אולם אם פקיד השומה שוכנע, כי המחיר בעד המלאי נקבע בתום לב בלי שהושפע במישרין או בעקיפין מקיום יחסים מיוחדים בין המוכר לקונה – ובמקרקעין גם כתנאי שהמכירה נעשתה בכתב – יהא סכום השווי המחיר שנקבע.

(ד) על אף האמור בסעיף קטן (א) (2), מלאי עסקי שהוא בנין שהפכוהו לבנין להשכרה כמשמעותו בסעיף 53 לחוק לעידוד השקעות הון, תשי"ט-1959⁵, יראוהו כנמכר בסכום העלות.

(1) במקום הערת השוליים יבוא "סמכות להתעלם מעסקאות מסויימות";
 (2) בסעיף קטן (א), אחרי "אינה מופעלת למעשה" יבוא "או כי אחת ממט-רותיה העיקריות של עסקה פלורנית היא הימנעות ממס או הפחתת מס בלתי נאותות" ובסופו יבוא "הימנעות ממס או הפחתת מס ניתן לראותן כבלתי נאותות אפילו אינן נוגדות את החוק.

לענין זה, "עסקה" – לרבות פעולה.

⁵ ס"ח תשי"ט, עמ' 234; ס"ח תשכ"ח, עמ' 36.

- (1) בהגדרת "נכס", בפסקה (2), יימחקו המלים "כמשמעותו בסעיף 85";
- (2) בהגדרת "נכס בר־פחת", אחרי "לפי סעיף 21" יבוא "או שניתנה בעדו הפחחה";

(3) אחרי הגדרת "נכס בר־פחת" יבוא:
 "מלאי עסקי" – כמשמעותו בסעיף 85;

- (4) בהגדרת "מחיר מקורי" –
- (א) בפסקה (2), במקום "שווי אותו הנכס בעת החליפין" יבוא "התמורה בעת החליפין";

(ב) במקום פסקה (3) יבוא:

"(3) בנכס שנתקבל במתנה –

(א) לפני יום ד' בכסלו תשי"ב (3 בדצמבר 1951) – שווי הנכס בעת שנתקבל על ידי הנישום;

(ב) מיום ד' בכסלו תשי"ב (3 בדצמבר 1951) ועד יום ב' בניסן תשכ"ח (31 במרס 1968) – יתרת המחיר המקורי של הנכס בעת שניתן במתנה על ידי הרוכש האחרון שרכשו שלא במתנה;

(ג) מיום ג' בניסן תשכ"ח (1 באפריל 1968) ואילך –

(I) אם הנכס נתקבל במתנה שלא מקרוב – התמורה ביום המכירה; וסכום התמורה כאמור יהא המחיר המקורי גם לענין סעיף 21;

(II) אם הנכס נתקבל במתנה הפטורה ממס לפי סעיף 97(א) (4) או (5) – יתרת המחיר המקורי של הנכס בעת שניתן במתנה על ידי הרוכש האחרון שרכשו שלא במתנה פטורה ממס."

- (5) בהגדרת "מכירה", אחרי "העגקה" יבוא "מתנה" ובסיפה, במקום "למעט מתנה או הורשה" יבוא "למעט הורשה";

(6) במקום הגדרת "תמורה" יבוא:

"תמורה" – המחיר שיש לצפות לו ממכירת נכס על ידי מוכר מרצון לקונה מרצון כשהנכס נקי מכל שעבוד הבא להבטיח חוב, משכנתה, או זכות אחרת הבאה להבטיח תשלום; אולם אם פקיד השומה שוכנע, כי המחיר בעד הנכס נקבע בתום לב ובלי שהושפע במישרין או בעקיפין מקיום יחסים מיוחדים בין המוכר לקונה – ובמקרקעין גם בתנאי שהמכירה נעשתה בכתב – תהא התמורה המחיר שנקבע; והכל בניכוי היוצאות המכירה שהוציא הנישום באותה מכירה";

(7) אחרי הגדרת "תמורה" יבוא:

"קרוב" – כמשמעותו בסעיף 76(ד), לרבות צאצא של אח או של אחות, ואח או אחות של הורה;

20. בסעיף 91 (ב) לפקודה, בהגדרת "תקופת החזקה", במקום הסיפה המתחילה לאחר המלים "בדרך מתנה" יבוא "לפני יום ג' בניסן תשכ"ח (1 באפריל 1968) או אף לאחר מכן אם הנכס הגיע לידי הנישום במתנה הפטורה ממש לפי סעיף 97 (א) (4) או (5) – היום שבו הגיע הנכס לידי הרוכש האחרון שרכשו שלא במתנה פטורה ממש".

תיקון סעיף 91 תיקון סעיף 93

21. בסעיף 93 לפקודה – (1) בסעיף קטן (א), במקום פסקה (2) יבוא: " (2) היתה המכירה בדרך העברת נכסים על ידי המפרק מחבר-בני-אדם לחבר בו, תיחשב התמורה כפי שהיתה ביום המכירה;"

(2) בסעיף קטן (ב), ברישה, במקום "בחישוב המס שחבר-בני-אדם" יבוא "בחישוב המס שחבר בחבר-בני-אדם".

22. בסעיף 95 לפקודה, בסעיף קטן (ב), במקום "מחירו המקורי של הנכס" יבוא "יתרת מחירו המקורי של הנכס".

23. בסעיף 97 (א) לפקודה, אחרי פסקה (3) יבוא: " (4) מתנה למדינה, לרשות מקומית, לקרן קיימת לישראל, לקרן היסוד – המגבית היהודית המאוחדת לישראל, או למוסד ציבורי כמשמעותו בסעיף 9 (2); (5) מתנה לקרוב וכן מתנה ליחיד אחר אם שוכנע פקיד השומה כי המתנה ניתנה בתום לב."

24. אחרי סעיף 99 לפקודה יבוא: 100. שוכנע פקיד השומה שאדם העביר נכס שבבעלותו לעסקו כמלאי עסקי או שהפך נכס קבוע בעסקו למלאי עסקי שבעסקו (בסעיף זה – העברה), יחולו הוראות אלה:

(1) חלפו ארבע שנים מיום שרכש הנישום את הנכס עד יום ההעברה, יראו את ההעברה כמכירה, אולם הנישום לא יחוייב בתשלום המס עליה אלא בעת מכירת המלאי העסקי האמור, כולו או מקצתו; ובלבד שאם מכר מקצתו, לא יהא חייב בתשלום מס בסכום העולה על התמורה שקיבל באותה מכירה; (2) לא חלפו ארבע שנים כאמור, לא יראו את ההעברה כמכירה ויראו את שווי המלאי העסקי כמזויר שעלה הנכס לנישום."

25. בסעיף 121 (ג) לפקודה, במקום "בעד אשה לפי סעיף 37 או בעד ילדים" יבוא "לא בעד אשה לפי סעיף 37 ולא בעד ילדים".

26. בסעיף 122 (ב) לפקודה, בפסקה (2), אחרי "אגודה שיתופית" יבוא "שמספר חבריה אינו עולה על שבעים וחמישה".

27. אחרי סעיף 125 לפקודה יבוא:

125א. על אף האמור בסעיף 121, הכנסה שחל עליה סעיף 3 (ו), שיעור המס על חקבולים לאחר הפסקת התעסקות המס עלה לא יעלה על 25%."

28. בחלק י' לפקודה, בפרק הראשון, במקום הכותרת לסימן ב' יבוא "ניכוי מהכנסת חבלת כותרת עבודה ומהכנסה אחרת".
29. בסעיף 164 לפקודה, במקום כותרת השוליים יבוא "חובת ניכוי במקור".
30. בסעיף 167 לפקודה, במקום "סעיף 164" יבוא "סעיפים 161 או 164", במקום "כאמור בר" יבוא "כאמור בהם" ובמקום "סעיף 166" יבוא "סעיפים 161 או 166".
31. סעיף 169 לפקודה – בטל.
32. אחרי סעיף 173 לפקודה יבוא:

"סימן ד': סמכויות עזר

173א. (א) ראה פקיד השומה צורך בכך כדי להבטיח קיומן של הוראות פרק זה או הוראות כל שהן בדבר ניכוי מס במקור או כדי למנוע השתמטות מקיומן, רשאי הוא או עובד הציבור שהורשה לכך על ידיו בכחב –

סמכות להיכנס לחצרים, לבודק ולחקור

(1) להיכנס לחצריו – למעט דירת מגוריו שאינה משמשת

לעסקו – של כל אדם החייב בניכוי מס במקור או שברשותו

הספרים והמסמכים הנוגעים לניכוי מס במקור, ולבודק כל

פנקס, רשומה, תעודה או מסמך אחר הנוגע לניכוי מס במקור;

והנמצא ברשותם;

(2) לחקור כל אדם החייב בניכוי מס במקור או שברשותו

הספרים והמסמכים הנוגעים לניכוי מס במקור או שחייבים

לנכות מס מהכנסתו.

לענין פסקאות (1) ו-(2), "ניכוי מס במקור" – ניכוי מס על פי סעיפים

161, 164 או 170.

(ב) אדם הנחקר – או שבחצריו נערכת בדיקה – לפי סעיף קטן

(א), יתן לחוקר או לבודק כל אפשרות לעשות כן וישיב תשובה מלאה

ונאמנה על כל השאלות שנשאל.

(ג) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מסמכויותיו של פקיד

השומה או עובד הציבור לפי פקודה זו.

33. אחרי סעיף 181 לפקודה יבוא:

181א. שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי לקבוע בת-

"סמכות למתן הנחה

קנות הבחוח שיינתנו למי ששילם מקדמות לפי סימן זה לפני המועד שנקבע

לתשלומן או למי ששילם מקדמות בסכום העולה על המגיע ממנו, והכל

בשיעורים ובתנאים שקבע, אם דרך כלל או לסוג מסויים של נישומים."

34. בסעיף 185 לפקודה, בפסקה (2), במקום "בצירוף ריבית כפי שקבע בית המשפט"

יבוא "בצירוף ריבית של 9% לשנה, או אחוז אחר שקבע בית המשפט, בעד התקופה החל

מתום 30 יום לאחר המועדים שנקבעו להגשת הדין וחשבון על פי סעיפים 132 ו-133 עד

ליום הגשת הערעור, אך לא יותר מאשר בעד שנים עשר חדשים, ובצירוף ריבית כפי

שקבע בית המשפט החל מיום הגשת הערעור."

35. במקום סעיף 187 לפקודה יבוא:

187. על יתרה כאמור בסעיפים 183 או 184 ישלם הנישום ריבית של 9%

"תשלום ריבית על יתרה לאחר השגה

לשנה, בעד תקופה החל מתום 30 יום לאחר המועדים שנקבעו להגשת

הדין וחשבון על פי סעיפים 132 ו-133, ובלבד שעל יתרה לפי סעיף 183

לא ישלם הנישום ריבית לתקופה העולה על ששה חדשים, ועל יתרה לפי סעיף 184 לתקופה העולה על שנים עשר חדשים.

36. בסעיף 193 לפקודה – תיקון סעיף 183

(1) במקום "יחולו על גביית מס הכנסה" יבוא "יחולו על גביית כל סכום כאמור";

(2) במקום "סכום הפיגורים כמס הכנסה" יבוא "סכום הפיגורים";

(3) כסיפה, במקום "מס הכנסה כאמור" יבוא "סכום כאמור".

37. בסעיף 218 לפקודה, במקום "על פי הסעיפים 161 או 164" יבוא "על פי סעיפים 161, 164 או 170". תיקון סעיף 218

38. בסעיף 219 לפקודה, במקום "על פי הסעיפים 161 או 164" יבוא "על פי סעיפי 161, 164 או 170 ובמקום "בסעיפים 161 ו-166" יבוא "בסעיפים 161, 166 או 171". תיקון סעיף 219

39. בסעיף 222 (ג) לפקודה, במקום "הסעיפים 161 או 164" יבוא "סעיפים 161, 164 או 170". תיקון סעיף 222

40. בסעיף 223 לפקודה, במקום פסקה (2) יבוא: תיקון סעיף 223

"(2) הוננו או הוננו של אשתו או של ילדיו שלמטה מגיל 20 גדל בתקופה מסוימת, שאינה עולה על חמש שנים, בסכום העולה על סכום ההכנסה שעליה הגיש דו"ח או דוחות לפקיד השומה לאותה תקופה, בניכוי המס ששולם."

41. בסעיף 235 (ב) לפקודה, בסופו, יבוא: תיקון סעיף 235

"הזרואות סעיפים 231, 232 ו-234 יחולו, בשינויים המחוייבים לפי הענין, על כל הממלא תפקיד רשמי כביצוע חוק הביטוח הלאומי, תשי"ד – 1953⁶, לגבי ידיעות שקיבל לפי סעיף קטן זה."

42. במקום סעיף 236 לפקודה יבוא: החלפת סעיף 236

236. אלה רשאים לייצג נישומים: "רשות לייצג נישומים"

(1) רואה חשבון כמשמעותו בחוק רואי חשבון, תשט"ו – 1955⁷;

(2) יחיד הראוי לערוך בקורת על פנקסי אגודה שיתופית לפי סעיף 20 לפקודת האגודות השיתופיות⁸;

(3) יועץ מס הרשום בפנקס יועצי מס לפי פקודה זו ושילם אגרה שנתיית כפי שנקבע בתקנות;

הוראה זו אינה באה לפגוע בזכותו של עורך דין על פי חוק לשכת עורכי-הדין, תשכ"א – 1961⁹.

236א. (א) יחיד יהא כשיר לרישום כיועץ מס אם נתקיימו בו כל אלה: כשירות לרישום

(1) הוא תושב ישראל;

(2) מלאו לו 23 שנים;

⁶ ס"ח תשי"ד, עמ' 6.

⁷ ס"ח תשט"ו, עמ' 26.

⁸ חוקי א"י, כרך א' פרק כ"ד, עמ' 336.

⁹ ס"ח תשכ"א, עמ' 178.

- (3) הוא בעל השכלה תיכונית או בעל השכלה אחרת המספקת לדעת הנציב לענין זה;
- (4) תוך עשר שנים שקדמו לבקשה לרישום לא הורשע או נשא עוגש מאסר על עבירה שיש עמה קלון;
- (5) עמד בבחינות ועבר תקופת הכשרה – הכל כפי שנקבע בתקנות.

(ב) יחיד שלא נתקיימו בו התנאים האמורים בפסקאות (3) ו-(5) לסעיף קטן (א) יהא כשיר לרישום כיועץ מס אם נתקיים בו אחד מאלה:

(1) במשך חמש השנים שקדמו ליום ז' באב תשכ"ח 1 באוגוסט 1968 ייצג בשכר לפחות עשרים וחמישה גישומים בממוצע;

(2) במשך שנתיים שקדמו ליום ז' באב תשכ"ח 1 באוגוסט 1968 ייצג בשכר לפחות עשרים וחמישה גישומים בממוצע, אלא שבמקרה זה יהא הרישום לפי פסקה זו בטל בתום שנתיים מהתאריך האמור זולת אם עמד לפני-כן בבחינות כפי שנקבע בתקנות.

(ג) הנציב רשאי לרשום יחיד כיועץ מס אפילו לא נתקיימו בו התנאים האמורים בפסקאות (3) ו-(5) לסעיף קטן (א) ואינו כשיר לרישום לפי סעיף קטן (ב), אם ראה לעשות כן בנסיבות המקרה ובתנאים שיתנה. 236ב. (א) הנציב יקיים פנקס לרישום יועצי מס (להלן – הפנקס) ויוציא לנרשמים בו תעודות רישום.

רישום יועצי מס

(ב) המבקש להירשם כיועץ מס יגיש בקשה על כך בטופס שהורה עליו הנציב.

(ג) מצא הנציב כי נתמלאו במבקש הוראות סעיף 236א, ושולמה אגרת הרישום שנקבעה בתקנות, ירשום את המבקש בפנקס ויתן לו תעודת רישום; ומי שנרשם כאמור יהא רשאי לשמש יועץ מס עד ליום 31 במרס של שנת המס שבה נרשם.

(ד) על אף האמור בסעיף זה, רשאי הנציב לדחות בקשה לרישום בפנקס אף אם נתמלאו התנאים המפורטים בסעיף 236א, אם לדעתו אין המבקש ראוי לשמש כיועץ מס.

236ג. (א) רישומו של יועץ מס יימחק מן הפנקס אם נתקיים בו אחד מאלה:

מחיקת רישום בפנקס

- (1) אינו ממלא תנאי מן התנאים המנויים בסעיף 236א;
- (2) הורשע בעבירה שיש עמה קלון.

(ב) הנציב רשאי למחוק רישומו של יועץ מס מן הפנקס אם היה לו יסוד סביר להניח כי נתקיים בו אחד מאלה:

- (1) התנהג התנהגות בלתי הוגנת בכל ענין הנוגע לפקודה זו;
- (2) אינו ראוי לשמש יועץ מס.

(ג) מחיקת רישומו של יועץ מס מן הפנקס יכול שתהא לצמיחות,

או לתקופה מסויימת שבסופה יהא האדם רשאי לבקש חידוש רישומו, או לתקופה מסויימת שבסופה יחודש רישומו מאליו.

(ד) על אף האמור בסעיף זה, לא יימחק רישומו של יועץ מס לפני תום התקופה להגשת הערר לפי סעיף 1236, ואם הוגש ערר – לפני מתן החלטת ועדת הערר.

(ה) נמחק רישומו של יועץ מס, יפורסם הדבר בדרך שנקבעה.

236ד. היה הנציב סבור כי נתקיימו נסיבות המחייבות או מרשות מחיקת שמו של אדם מן הפנקס, רשאי הוא לאסור עליו לשמש יועץ מס עד שיתבויר קיומן של הנסיבות; ובלבד שאיסור כאמור לא יארך משלושה חדשים, ואם התחילה חקירת משטרה בענין זה – לא יותר מאשר עד גמר החקירה וההליכים המשפטיים שבעקבותיה.

236ה. (א) לא ישתמש הנציב בסמכותו לפי סעיפים 236ג או 236ד אלא לאחר שנתן ליועץ המס הזדמנות נאותה להשמיע בפניו טענותיו. (ב) הוגשה תביעה פלילית נגד יועץ מס, לא ישתמש הנציב בסמכותו לפי סעיף 236ג לפני גמר ההליכים המשפטיים.

236ו. הרואה עצמו נפגע מהחלטת הנציב לפי סעיפים 236ב (ד), 236ג או 236ד, רשאי לערור עליה בפני ועדת ערר תוך שלושים יום מהיום בו נמסרה לו ההודעה על החלטה.

236ז. (א) שר המשפטים בהתייעצות עם שר האוצר ימנה, בהודעה שתפורסם ברשומות, ועדת ערר של שלושה ובראשה שופט. (ב) ועדת הערר רשאית לאשר את החלטת הנציב, לבטלה או להחליט בדרך אחרת.

(ג) החלטת ועדת הערר תהא סופית.

(ד) לועדת הערר יהיו כל הסמכויות שניתן להעניק לועדת חקירה על פי סעיף 5 לפקודת ועדות חקירה¹⁰.

(ה) שר המשפטים רשאי להתקין תקנות בדבר סדרי הדין בוועדת הערר, שכר חבריה ואגרת ערר.

43. במקום סעיף 240 לפקודה יבוא:

“עיוגול סכומים 240. בחישוב סכום הכנסה חייבת וכל סכום שאדם חייב לשלם לפי פקודה זו, יוגדל או יופחת כל סכום עד ללירה השלמה הקרובה ביותר.”

44. בסעיף 12 לחוק לתיקון פקודת מס הכנסה (מס' 3), תשכ"ג–1963 11 –

(1) במקום “בשנות המס 1962, 1963, 1964” יבוא “בשנות המס 1962 עד 1967”;

(2) סעיף קטן (ב) יסומן (ג) ולפניו יבוא:

“ (ב) הוצאות הון, שהוציא אדם בשנות המס 1968 עד 1970 למחקר מדעי לשם פיתוחו או קידומו של מפעלו התעשייתי, יותרו לניכוי בשנת המס שבה הוצאו, בתנאי שהמחקר נעשה במוסד שאישר שר האוצר

תיקון סעיף 12 לחוק לתיקון פקודת מס הכנסה (מס' 3), תשכ"ג–1963

10 חוקי א"י, כו"ך א', פרק כ"א, עמ' 152.

11 ס"ח תשכ"ג, עמ' 73.

לענין זה בהמלצת המועצה הלאומית למחקר ולפיתוח, או אף אם לא נעשה במוסד כאמור אולם ניתנה לגבי המחקר המלצת המועצה האמורה; לענין זה, "מפעל תעשייתי" – לרבות חקלאות."

(3) בסעיף קטן (ג), במקום "לפי סעיף קטן (א)" יבוא "לפי סעיפים קטנים (א) ו-(ב)".

תיקון סעיף 23 לחוק לתיקון פקודת מס הכנסה, תשי"ח-1958

45. בסעיף 23 לחוק לתיקון פקודת מס הכנסה, תשי"ח-1958¹², יימחקו המלים "לשנות המס 1958-1959" שבכותרת השוליים, ובמקום "בשנות המס 1958-1962" שברישתה לסעיף יבוא "החל משנת המס 1958".

46. בחוק מס שבח מקרקעין, תשכ"ג-1963¹³ –

(1) האמור בסעיף 5 יסומן "(א)" ואחריו יבוא:

תיקון סעיפים 5 ו-50 לחוק מס שבח מקרקעין, תשכ"ג-1963

"(ב) שוכנע פקיד השומה שאדם העביר זכות במקרקעין, או זכות באיגוד מקרקעין, לעסקו כמלאי עסקי, או שהפך זכות במקרקעין, או זכות באיגוד מקרקעין שהן נכס קבוע בעסקו, למלאי עסקי שבעסקו (בסעיף זה – העברה), יחולו הוראות אלה:

(1) חלפו ארבע שנים מיום שרכש הנישום את הנכס עד יום ההעברה, יראו את ההעברה כמכירה, אולם הנישום לא יחוייב בתשלום המס עליה אלא בעת מכירת המלאי העסקי, כולו או מקצתו; ובלבד שאם מכר מקצתו, לא יהא חייב בתשלום מס העולה על התמורה שקיבל באותה מכירה.

(2) לא חלפו ארבע שנים כאמור, לא יראו את ההעברה כמכירה ויראו את שווי המלאי העסקי כמחיר שעלה הנכס לנישום".

(2) בסעיף 50 (ב), בסופו, יבוא:

"פקיד השומה רשאי להתנות מתן האישור בתשלום מס ההכנסה המגיע מאותו אדם, או במתן ערובה כדי הנחת דעתו של פקיד השומה להבטחת תשלום מס ההכנסה; ובלבד שלא יידרשו תשלום או ערובה כאמור בסכום העולה על 40% מהתמורה שנתקבלה בעד מכירת הזכות במקרקעין או הפעולה באיגוד שבשלה נדרש האישור; אם מבקש האישור הוא איגוד מקרקעין יחולו ההוראות כאמור גם לגבי מס ההכנסה המגיע מבעל זכויות באיגוד".

הוראת מעבר

47. (א) בקשה להירשם כיועץ מס על פי סעיף 236א (ב) או (ג) לפקודה תוגש לפני יום "בהשון תשכ"ט (1 בנובמבר 1968).

(ב) מי שביום תחילת תקפו של חוק זה חלות עליו הוראות סעיף 236א (ב) והגיש בקשה כאמור בסעיף קטן (א), רשאי להוסיף ולייצג נישומים כל עוד לא דחה הנציב את בקשתו.

¹² ס"ח תשי"ח, עמ' 197; ס"ח תשכ"א, עמ' 46.
¹³ ס"ח תשכ"ג, עמ' 156; ס"ח תשכ"ז, עמ' 105.

48. (א) סעיפים 2, 3 (1), 2, 15 ו-27 יהולו לגבי שנת המס 1967 ואילך.
 (ב) סעיפים 1, 3 (1) ו-2, 5 עד 7, 9 עד 11, 12 (1), 13, 14, 17 עד 20, 21 (1), 22 עד 24, 26, 30, 33, 46 (1) וכן סעיף 16 לענין חלק ה' לפקודה, יהולו לגבי שנת המס 1968 ואילך.
 (ג) כדי למנוע ספק נאמר בזה, שהדין הוא, וכן היה, כאמור בסעיפים 8, 21 (2).
 ו-25.

ז א ב ש ר ף
 ש ר האוצר

ל ו י א ש כ ו ל
 ראש הממשלה

ש נ י א ו ר ז ל מ נ ש ז ר
 נ ש י א ה מ ד י נ ה